

prawa karnego skarbowego (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 32, poz. 140 i z r. 1950 Nr 12, poz. 116).

Jeżeli przepisy specjalne nie przewidują odpowiedzialności służbowej, pracownicy powinni być pociągani przez płatników do odpowiedzialności na mocy przepisów prawa cywilnego (prawo pracy), a przez organy finansowe do odpowiedzialności na mocy przepisów prawa karnego skarbowego;

3) w instytucjach społecznych pracownicy powinni być pociągani przez płatników do odpowiedzialności na mocy przepisów prawa cywilnego (prawo pracy), a przez organy finansowe do odpowiedzialności na mocy przepisów prawa karnego skarbowego;

4) ponadto w przedsiębiorstwach państwowych i pozostających pod zarządem państwowym osoby odpowiedzialne do zapłaty należności ubocznych, powstałych wskutek niewpłacenia w terminie ustawowym podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C” w myśl art. 21 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173 z późniejszymi zmianami) oraz art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 10, poz. 74 i Nr 52, poz. 415), przy czym odpowiedzialność powyższą ogranicza się do wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia brutto ostatnio należnego wraz z wszelkimi dodatkami osoby odpowiedzialnej za prowadzenie przedsiębiorstwa, za niepobrane kwoty od pracowników z tytułu należności ubocznych odpowiada płatnik, jako za należność stanowiącą część składową jego zobowiązania podatkowego (art. art. 3 i 9 powołanego dekretu):

5) orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej wynikające z odpowiedzialności służbowej, a dotyczące pracowników, wymienionych w pkt 1) lit. a) i pkt 2), winny być podawane do wiadomości właściwych organów finansowych w terminie tygodnia od ich wydania.

II.

Zleca się Ministrowi Finansów, aby w trybie art. 35 dekretu o zobowiązaniach podatkowych umorzył wszelkie zaległości w podatku przypadającym od wynagrodzeń w rozumieniu dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 30, poz. 129), wypłaconych przez płatników administracji publicznej, gospodarki społecznej i instytucji społecznych, jeżeli zaległości te powstały skutkiem nieobliczenia i niepobrania podatku od wynagrodzeń przez tych płatników w ogóle lub wskutek obliczenia i pobrania w kwocie niższej od wynikającej z obowiązujących przepisów, zaległości zaś dotyczą wypłat wynagrodzeń dokonanych do dnia 1 stycznia 1948 r.

III.

1. Na płatnikach administracji publicznej, gospodarki społecznej i instytucji społecznych ciąży podobnie jak na innych płatnikach obowiązek potrącania podatnikom podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C” w myśl przepisów art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 41) oraz art. 30 ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania.

2. Jeżeli płatnik, wymieniony w ustępie poprzedzającym, nie pobrał od podatnika w ogóle podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C” lub pobrał w kwocie niższej od wynikającej z obowiązujących przepisów, uprawniony jest do dodatkowego pobrania podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C” albo różnicy podatku i składek oszczędnościowych od podatnika w ciągu 3 miesięcy od dnia wypłaty wynagrodzenia. Po upływie powyższego okresu należne a nie pobrane od podatnika kwoty z tytułu podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C” obciążają wyłącznie płatnika administracji publicznej, gospodarki społecznej i instytucji społecznych, który ponosi je z własnych funduszy, w tym przypadku nie będą miały zastosowania przepisy dotyczące przeliczenia wynagrodzenia netto na wynagrodzenie brutto (art. 12 ust. 3 ustawy o podatku od wynagrodzeń, §§ 45—47 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń — Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 98 — ze zmianami wynikającymi z rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 stycznia 1950 r. w sprawie obniżenia skal podatkowych w podatku od wynagrodzeń — Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3 — oraz § 42 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 marca 1948 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania — Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 106).

IV.

Zleca się Ministrowi Finansów w sprawach określonych w cz. II:

1) wszczęte postępowanie karne toczące się przed władzami skarbowymi umorzyć na podstawie art. 213 prawa karnego skarbowego w brzmieniu, nadanym art. 1 pkt 80 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o zmianie niektórych przepisów prawa karnego skarbowego (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 116),

2) w sprawach przekazanych do postępowania sądowego wystąpić z wnioskiem do właściwych władz prokuratorskich o umorzenie postępowania karnego na podstawie art. 49 kpk. w związku z art. 186 prawa karnego skarbowego w brzmieniu, nadanym art. 1 pkt 72 ustawy, wymienionej w pkt 1),

3) w sprawach toczących się przed sądem wystąpić w myśl art. 279 prawa karnego skarbowego z wnioskiem o umorzenie postępowania,

4) uchylić w całości lub w części w drodze nadzoru służbowego na podstawie art. 262 § 2 prawa karnego skarbowego w brzmieniu nadanym art. 1 pkt 91 ustawy, wymienionej w pkt 1) — tych prawomocnych orzeczeń władz skarbowych, na podstawie których orzeczona kara albo jeszcze nie została wykonana, lub została wykonana tylko częściowo.

V.

1. Odpowiedzialność służbowa i karno-skarbowa z powodu nieobliczenia i niepotrącania podatku od wynagrodzeń i składek na rzecz Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C” w ogóle, jak i wskutek obliczenia i pobierania w kwocie niższej od wynikającej z obowiązujących przepisów, ciąży:

1) od dnia wejścia w życie niniejszej uchwały na osobach, wymienionych w Cz. I ust. 1 pkt 1) lit. b) tej uchwały,

2) za czas od dnia 1 stycznia 1948 r. do dnia wejścia w życie niniejszej uchwały na osobach, które zajmowały w tym okresie analogiczne stanowiska, jak osoby podane w pkt 1).

2. Ponadto w przedsiębiorstwach państwowych i pod zarządem państwowym ciąży odpowiedzialność z art. 21 dekretu o zobowiązaniach podatkowych za niewpłacenie w terminie ustawowym podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C”:

1) za czas od wejścia w życie uchwały na osobach odpowiedzialnych za prowadzenie przedsiębiorstwa, tj. naczelnym dyrektorze i głównym (starszym) księgowym,

2) za czas od 1 stycznia 1948 r. do dnia wejścia w życie niniejszej uchwały na osobach, które zajmowały w tym okresie analogiczne stanowiska, jak osoby podane w pkt 1).

VI.

Wykonanie niniejszej uchwały powierza się Ministrowi Finansów i wszystkim ministrom w zakresie ich działania.

VII.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z mocą natychmiastową.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1336.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 27 września 1950 r.

w sprawie likwidacji jednostek organizacyjnych ogólnego zarządu nieruchomości państwowych.

§ 1. Jednostki organizacyjne, sprawujące ogólny zarząd gmachami i placami państwowymi, który na podstawie § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 233) przeszedł do właściwości Prezesa Rady Ministrów — ulegają likwidacji na wszystkich szczeblach.

§ 2. Zarząd nieruchomości państwowymi sprawowanymi będzie przez te władze naczelne bądź podległe im urzędy, przedsiębiorstwa, zakłady i instytucje, w których użytkowaniu nieruchomości te się znajdują, o ile § 3 nie zawiera odmiennych postanowień.

§ 3. Minister Gospodarki Komunalnej sprawować będzie zarząd:

a) nieruchomościami państwowymi nie znajdującymi się w zarządzie i użytkowaniu innych władz naczelnych albo podległych im urzędów, przedsiębiorstw, zakładów i instytucji,

b) nieruchomościami państwowymi mieszkalnymi z wyjątkiem znajdujących się w bezpośrednim zarządzie Prez-

dium Rady Ministrów, Ministra Obrony Narodowej i Ministra Bezpieczeństwa Publicznego jako też nieruchomości mieszkalnych, przekazanych do bezpośredniego zarządu przedsiębiorstwom państwowym, nie podlegającym Ministrowi Gospodarki Komunalnej.

§ 4. Określone w § 1 jednostki organizacyjne przełączają odpowiedzialność za sprawę, przedsiębiorstwom, zakładom lub instytucjom określone w § 2 sprawy nieruchomości, które w myśl § 2 przechodzą w zarząd tych władz i jednostek.

§ 5. Przekazanie spraw określonych w § 4 powinno być zakończone do dnia 30 grudnia 1950 r.

§ 6. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Gospodarki Komunalnej i zainteresowanym ministrom.

§ 7. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW **Józef Cyrankiewicz**

1337.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 27 września 1950 r.

w sprawie rozdysponowania mienia nierolniczego na obszarze Ziemi Odzyskanych i b. W. M. Gdańska na cele publiczne.

1. Prezydium wojewódzkich rad narodowych zarządza do 30 czerwca 1951 r. przekazanie na cele publiczne obiektów państwowego nieruchomości nierolniczego, położonych na terenie Ziemi Odzyskanych i b. W. M. Gdańska i znajdujących się w faktycznym użytkowaniu władz i przedsiębiorstw państwowych — w zarząd tych władz i przedsiębiorstw. Prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą zgodzić się na przekazanie mienia, o którym wyżej mowa, w zarząd faktycznych użytkowników, jeżeli nimi są: spółdzielnie, centrale spółdzielni, centrale spółdzielczo-państwowe, organizacje polityczne i społeczne, związki zawodowe, instytucje naukowe, oświatowe i opiekuńcze.

2. Jeżeli o przekazanie mienia ubiega się kilku użytkowników, spór między nimi rozstrzyga prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

3. Do zakresu działania wydziałów gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydiów rad narodowych przechodzą sprawy zarządu nieruchomości nierolniczych, które nie zostały rozdysponowane w myśl pkt. 1, chyba, że nieruchomości te znajdują się w zarządzie innych władz naczelnych poza Ministrem Gospodarki Komunalnej albo podległych im urzędów i instytucji.

4. Władze, przedsiębiorstwa i instytucje, uzyskujące zarząd nieruchomości na podstawie niniejszej uchwały, obowiązane są do ujęcia tych nieruchomości w swych inwentarzach.

5. Dalsze przekazywanie zarządu i użytkowania nieruchomości, objętych niniejszą uchwałą, może następować w ramach dekretu z 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 197) w trybie, określonym w tym dekreście.

6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW **Józef Cyrankiewicz**

1338.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 27 września 1950 r.

w sprawie rejestru nieruchomości państwowych.

§ 1. Minister Gospodarki Komunalnej prowadzi rejestr państwowych nieruchomości nierolniczych.

Rady Narodowe współdziałają w wykonaniu powyższego zadania w granicach swojej właściwości terytorialnej.

§ 2. Rejestr państwowych nieruchomości nierolniczych ma stanowić ewidencję wszystkich nieruchomości nierolniczych będących własnością Państwa ze wskazaniem organu sprawującego zarząd i użytkowanie.

Szczegółowe przepisy co do treści rejestru oraz sposobu jego założenia i prowadzenia ustali instrukcja Ministra Gospodarki Komunalnej.

§ 3. Prace nad założeniem rejestru powinny być ukończone do dnia 30 czerwca 1951 roku.

§ 4. Wykonanie niniejszej uchwały zleca się Ministrowi Gospodarki Komunalnej.

§ 5. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW **Józef Cyrankiewicz**

1339.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 27 września 1950 r.

w sprawie opracowania nowych kodeksów Polski Ludowej — karnego i cywilnego.

Prezydium Rządu postanawia:

1. Uznać za sprawę pilną i konieczną opracowanie nowych kodeksów Polski Ludowej — karnego i cywilnego.

2. Zlecić Ministerstwu Sprawiedliwości opracowanie do 1 września 1951 roku projektów obu kodeksów, przy szerokim udziale pracowników wymiaru sprawiedliwości i nauki.

3. Zobowiązać Ministerstwo Bezpieczeństwa Publicznego, Ministerstwo Obrony Narodowej, Państwową Komisję Planowania Gospodarczego, Ministerstwo Szkół Wyższych i Nauki oraz inne zainteresowane resorty, jak również Główną Komisję Arbitrażową do współdziałania z Ministerstwem Sprawiedliwości w wykonaniu tej uchwały, oraz zwrócić się do Rady Państwa o wydanie takiegoż polecenia Generalnej Prokuraturze Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Zobowiązać Ministra Sprawiedliwości do składania Prezydium Rządu kwartalnych sprawozdań z przebiegu prac kodyfikacyjnych.

PREZES RADY MINISTRÓW **Józef Cyrankiewicz**

1340.

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 30 września 1950 r.

w sprawie ogłoszenia statutu Muzeum Przyrodniczego w Łodzi.

Na podstawie § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 września 1950 r. w sprawie utworzenia Muzeum Przyrodniczego w Łodzi (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 376) ogłaszam w załączeniu statut Muzeum Przyrodniczego w Łodzi.

PREZES RADY MINISTRÓW **Józef Cyrankiewicz**

Załącznik do obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 września 1950 r. (poz. 1340):

STATUT

MUZEUM PRZYRODNICZEGO W ŁODZI.

§ 1. Muzeum Przyrodnicze, zwane dalej w skróceniu „Muzeum”, działa na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 września 1950 r. w sprawie utworzenia Muzeum Przyrodniczego w Łodzi (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 376) oraz na podstawie niniejszego statutu.

§ 2. 1. Muzeum posiada osobowość prawną.

2. Siedzibą Muzeum jest m. Łódź.

3. Muzeum ma prawo używania pieczęci okrągłej z godłem państwowym pośrodku i napisem, zawierającym nazwę Muzeum w otoku.

§ 3. Muzeum jest samodzielną placówką naukowo-badawczą w dziedzinie nauk przyrodniczych.

§ 4. Do zadań Muzeum należy w szczególności:

a) prowadzenie prac naukowo-badawczych w dziedzinie nauk przyrodniczych,

b) gromadzenie i opracowywanie naukowe zbiorów przyrodniczych z całej Polski, ze szczególnym uwzględnieniem regionu łódzkiego,

c) wydawanie publikacji naukowych i naukowo-popularnych z dziedziny przyrody,

d) systematyczne kształcenie pracowników naukowych w dziedzinie przyrody,

e) utrzymywanie łączności z odpowiednimi instytucjami i organizacjami krajowymi i zagranicznymi,

f) organizowanie wykładów, odczytów i konferencji naukowych,

g) popularyzowanie w społeczeństwie wiedzy w zakresie przyrody przez organizowanie wystaw, pokazów, odczytów popularnych itp.,

h) prowadzenie na zlecenie Ministra Szkół Wyższych i Nauki innych prac w zakresie działalności Muzeum.

§ 5. Władze Muzeum stanowią: Dyrektor i Rada Naukowa.

§ 6. Dyrektor Muzeum:

a) kieruje całością prac Muzeum,

b) ustala i przedkłada do zatwierdzenia Ministrowi Szkół Wyższych i Nauki po zaopiniowaniu przez Radę Naukową plany pracy i projekty budżetów oraz sprawozdania z ich wykonania,

c) jest przełożonym wszystkich pracowników Muzeum,

d) reprezentuje Muzeum na zewnątrz,